

da tudi teh 300 kron ni dobil. Zastopal je Vavpotiča mariborski odvetnik dr. Leskovar; na dr. Brumena se Vavpotič menda nič več ne zanese. Nazaj testament!!!

Dr. Brumenovi računi. Naš kratkovidni prijatelj nasproti ptujske gimnazije ima očitno smolo. Ljudje mu prav nič ne privoščijo, niti tega ne, da bi si eno delo — dvakrat računil. Dr. Brumen ima menda tako malo klientov, da najraje tožniku in tožitelju svoj račun pošiljajo. Ljudje so pa od „nemčurjev“ tako pokvarjeni, da si ne pustijo na dve plati kožo čez ušesa potegniti . . . Pred par tedni objavili smo v „Štajercu“ slučaj takega dvojnega računanja Brumena. Mož je za neko kmetico tožil. Stroške v znesku nekaj čez 138 kron pa je kasiral po tožbi od tožiteljice in pozneje tudi od toženke. Žena pa je bila tako pametna, da je šla h g. dr. Plachki, kateri je proti Brumenu tožbo vložil. In sodnija je spoznala, da mora Brumen omenjenih 138 kron nazaj plačati. Poleg tega mora še 5% obresti od 10. aprila 1910 plačati. In tudi troške v znesku nekaj čez 114 kron mora plačati . . . Pač smola, smola! Sodnija je vsa „ponemčurjena“, kër Brumenu niti dvakrat računati ne pusti! Vbogi gospod tam nasproti ptujske gimnazije, ko bi imeli časa, bi se nam gotovo smilili . . .

Župnik Sušnik — adijo! Kakor znano, bil je črešnjevski župnik Janez Sušnik zaradi zapejljanja h krivi prisegi na 3 mesece težke ječe obsojen. Vkljub temu ga je iz nerazumljivih vzrokov cerkvena oblast še vedno pustila na svojem mestu in je ta krivoprisežnik izvrševal duhovniško službo ter blatil po farških listih poštene farane. To se je tudi še potem zgodilo, ko je že vrhovno sodišče potrdilo sodbo. Sušnik je vložil še prošnjo na cesarja, da bi ga ta pomilostil. Ali presvitli cesar ni zaprinesel duhovniškemu krivoprisežniku. Sušnik mora do 1. septembra svojo kazen nastopiti, drugače pridejo žandarji po njega. Tako so torej Črešnjevce rešene! Hvala Bogu!

Kaplan Krajnc iz Hoč — prestavljen. Za zadnjo številko prepoznano došla nam je vest, da je slavnostno kaplan Krajnc iz Hoč prestavljen. Humoristična oseba tega duhovniškega mladeniča sama ob sebi ni vredna, da bi se za njo dragoceni prostor našega lista tratil . . . Krajnc kot človek ima ednostavno vse slabe lastnosti prevzetnega fantalina, ki še ničesar na svetu poskusil ni, ki si pa vendar grozovito veliko domišlja. Takim fantalinom se človek le smeji, ali resnim jih nikdo ne smatra. Ali vkljub temu ja ta Krajnc v hoški fari prav mnogo slabega

Johan Orth.

Kakor znano, se je odpovedal pred desetletji nadvojvoda Johan Salvator avstrijski vseh časti in naslovov. Življenje na dvoru mu ni dopadlo in sprejel je vsled tega navadno meščansko ime „Johan Orth“. Pod tem imenom napravil je razna potovanja. Dne 21. julija 1890 vozil se na svoji barki „Margarete“ pri kapu Tres Puntars. Velikanski vihar ga je zasačil in od tega časa ni bilo več slišati ne od barke ne od Johana Ortha.

Erzherzog Johann Salvator im Jahre 1890

Skoraj gotovo je torej, da je bivši nadvojvoda v morskikh valovih našel svojo smrt. Nekateri ljudje so sicer govorili, da so ga videli v raznih krajih južne Amerike; ali splošno se sodi, da so te trditve neresnične. Te dni napravil je tudi nadvojvoda Jožef Ferdinand, kateremu je bil Johan Orth stric, vse potrebne korake, da se Ortha mrtvim proglasi. To se bode brzkone tudi doseglo. Naša slika kaže nadvojvoda Johana Salvator (pozneje Johana Orth), kakor je bil leta 1890.

in mnogo dobrega storil. Kajti ta neumni fantek je nosil duhovniško snukno, čeprav bi mu po njegovem vedenju večkrat hlačiice primerne bile, katere se zadaj zapnejo. Ja, Krajnc je nosil duhovniško snukno in vsled tega je mnogo slabega storil. S svojo blazno politično gonjo, s svojimi neverjetnimi hujskarijami vzel je stotero faranom lepo zaupanje do duhovniškega stanu. Pobožni in v resnici krščanski farani so čutili, da žalostni vzgledi tega duhovniškega fantiča javnost pohujšujejo. Smilila se jim je sveta vera, ki jo oznanjujejo taki elementi in čudili so se nad cerkveno oblastjo, ki takih pohujšljivcev ne prime za ušesa. Kajti to, kar je počenjal Krajnc v Hočah, bilo je naravnost divjanje. Hujskal je po shodih, vtikal svoj nos v najresnejše gospodarske zadeve, delal povsod zgago in širil sovrašstvo ter osebno mržnjo, blatil svoje farane na najnesramnejši način po političnih listih, pljuval na šolo in učiteljstvo in zlorabljal svoj vpliv v grde panslavistične politične namene. Ni čuda, da ga je večina prebivalstva naravnost sovražila, ni čuda, da so ga metali iz shodov, da so mu v nepravilni a razumljivi jezi šipe pobili, da so ga preklofutali, kakor se ravno prevzetne izzivače klofuta. In ni čuda, da je celo v srcu najtrdnejših kristijanov dozorel dvom o marsičem, kar jim je doslej sveto bilo. Prepričani smo, da bi mnogo ljudi iz katoliške cerkve izstopilo (— en slučaj se je že dogodil —), ako bi se Krajnc še nekaj časa nad hoškimi farani izpustilo. To je žalostna plat njegovega delovanja; v tem da je Krajnc veri škodoval, tiči škoda, ki jo je povzročil . . . Ali koristil je ta Krajnc tudi mnogo. Pa ne morda s tisto njegovo klaverno „posojilnico“, katere se Bog usmili. Koristil je le s tem, da je ljudem oči odpiral. S svojo fantalinsko hujskarijo dosegel je le to, da so se napredni možje združili in zavledli svoje moči. Danes ne more na Hočah nikdo več ljudem peska v oči trositi, češ da je klerikalstvo in vera ena in ista stvar. Danes znajo farani prav dobro razlikovati med cerkvijo in političnim farštvom. Tako se je zgodilo Krajncu tako, kakor tistemu svetopisemskemu junaku, ki je prišel proklinjati, a je moral blagoslovljati. Sto naprednih agitatorjev bi ne moglo v Hočah ljudi tako hitro v naš tabor spraviti, kakor se je to edinemu Krajncu (čeprav nehotè) posrečilo . . . Upamo, da je dala cerkvena oblast temu Krajncu potrebne nasvete, da bode v novi fari znal varovati duhovniško obleko pred vsakdanjim blatom. Ako ne, nadaljevali bodemo svoj boj proti njemu! Zahvaljujemo se cerkni oblasti, da je vendarle našemu večnemu pozivanju ugodila in tega fanta prestavila. Tako naj stori z vsemi, katerim je politika več nego njih verska in duhovniška dolžnost!

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdico so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvemazvezdicama **) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 6. avgusta pri Novi Cerkvi**, okr. Ptuj; pri Mariji Snežni*, okr. Cmurek; na Ptuj; v Brežicah (svinjski sejem). Dne 7. avgusta na Ptuj. Dne 8. avgusta na Svetini**, okr. Celje; v Lonču**. Dne 9. avgusta v Ljutomeru*; v Ormožu (svinjski sejem); v Rogatcu (sejem z veliko živino). Dne 10. avgusta v Lonču**; v Lučah**, okr. Arvež; pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju**, okr. Ptuj; v Radgoni**; v Podčetrtku**, okr. Kozje; v Brežicah**, v Slovenjem Gradcu**, na Gornji Poljskavi, okr. Slovenska Bistrica; na Ptuj (sejem s ščetinarji); v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje; v Mariboru*. Dne 11. avgusta v Gradcu (sejem z rogato živino); na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem). Dne 12. avgusta pri Sv. Juriju v Slov. gor.**; okr. Sv. Lenart v Slov. gor.; v Gradcu (sejem z mlado klavno živino). Dne 13. avgusta v Brežicah (svinjski sejem). Dne 15. avgusta pri Sv. Trojici, okr. Sv. Lenart v Slov. gor. Dne 16. avgusta v Radgoni*; v Ormožu (svinjski sejem); v Mozirju**, okr. Gornjigrad; v Lembahu*, okr. Maribor; pri Sv. Vidu pri Ptuj**, okr. Ptuj; v Sevnici**, v Vuzenici**, okr. Marnberg; na Ptujski (Črni) gorii**, okr. Ptuj; v Arvežu (sejem z drobnico). Dne 17. avgusta v Šmarju pri Jelšah*; v Jarenini*, okr. Maribor; pri Mariji v Brežji*, okr. Maribor; v Kapelah**, okr. Brežice; na Ptuj (sejem s konji, govedom

in ščetinarji); v Imenem (sejem ščetinarji), okr. Kozje. Dne 18. avgusta v Gradcu (sejem z rogato živino); na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem). Dne 19. avgusta v Gradcu (sejem s mlado klavno živino); v Peklu*, okr. Slovenska Bistrica. Dne 20. avgusta pri Sv. Juriju ob Pesnici**, okr. Marnberg; v Brežicah (svinjski sejem); na Rudečem Bregu, okr. Maribor. Dne 22. avgusta pri Sv. Jakobu, okr. Celje; v Čremožihah**, okr. Rogatec. Dne 23. avgusta v Ormožu (svinjski sejem). Dne 24. avgusta na Laškem**, v Arvežu**, pri Sv. Križu**, okr. Gornja Radgona; v Slov. Bistrici**, v Središču; okr. Ormož; v Rogatcu**, v Cmureku**, v Veljenju**, okr. Šoštanj; na Ptuj (sejem s ščetinarji), okr. Kozje; v Mariboru*.

Bela zastava frfota raz sodnje v sv. Lenartu sl. g. kot znamenje, da ni nikdo zaprt.

Regulacija Grajene pri Ptuj. Velika potreba je razširjenje ptujske bolnišnice in hiralnice. V ta namen pa je potrebna kanalizacija Kaniže in v ta namen zopet regulacija Grajene. Stroški za to regulacijo bi stali kakšnih 6200 K. Mestni zastop ptujski je zdaj dotične načrte predložil in za državno podporo prosil. Deželni zbor je že 30% troškov dovolil, ako da država 50%. Upati je, da bode ta velevažna zadeva kmalu rešena!

Iz Hoč se nam poroča: V naši cerkvi sta se poročila dne 1. avgusta gosp. Jože Uranjek, žandarski predstojnik iz Budove v Dalmaciji, s gdnico Julko Wretzl, hči posestnika z zgornje Hoče. Kot starešini sta bila gg. Ferdinand Müller, žandarski predstojnik iz Slivnice in Anton Wretzl, brat neveste, posestnik iz zgornje Hoče. Živila poročenca!

Umor s strupom. Iz okolice sv. Trojice sl. g. dobili smo poročilo o umoru s strupom, ki je prišlo za zadnjo številko prepoznano. Grozni ta dogodek doigral se je glasom naših zanesljivih poročil tako-le: Umrla je dekla Matilda Rozman. Na smrtni postelji je povedala, da je zastrupljena in mora vsled tega svet zapustiti. Vrli tamošnji orožniki so jako hitro in izborno storili svoje delo. Reči moramo, da so ti orožniki vsake hvale vredni, kër so svoje dolžnost in več kot svojo dolžnost tako izborno in s toliko razumom storili. Ako se ta temni umor pojasni, grè zasluga v prvi vrsti vrhim orožnikom v sv. Trojici. Dognalo se je, kakor se nam od znane in zanesljive strani poroča, doslej sledeče: Umorjena dekla Matilda Rozman peljala se je dotični dan v spremstvu neke učiteljice od sv. Trojice v sv. Benedikt. Na potu prišli so mimo gostilne posestnika Jakoba Fekonja. O temu možu se splošno govori, da je imel s zastrupljeno dekle ljubezensko razmerje; prav verjetno je torej, da jo je hotel iz sveta spraviti, kër je imelo to ljubavno razmerje posledice in bi posestnika zadela plačila. Na vsak način je istina, da je Fekonja že na potu v sv. Benedikt hotel voz ustavit in je sviljeno ponujal dekle vino. Ta pa se je takrat vsega tega ubranila. V sv. Benediktu pustila je učiteljico in se potem odpeljala nazaj. Ko se je zopet do Fekonjeve krème pripeljala, ostavili so jo tam skoraj nasilno. Fekonja prinesel ji je glaž vina in prosil, oziroma zahteval, da ga najspije. Revica je baje to storila in takoj začutila, da je v vinu nekaj rumenega. Tudi okus je bil slab. Vrgla je vsled tega ostanek vina na tla in se odpeljala domu, kjer je potem umrla. Baje so pozneje še na tleh, kjer je ostanek vina razstlila, našli strup . . . Toliko smo mi doslej poročili. Izvedeli. Mrtva revica ne more ničesar več govoriti; ali sodnijska preiskava bode čas j govorila. Orožniki so namreč posestnika riti z Fekonjo in njegovo ženo aretirali in okrožni sodniji v Mariboru je obru oddali. Prav zanimivo je pri vsemu temu, imenoma da je umora obdolženi Fekonja eden najhujših govornikov in najbolj zagriženih prvaških klerikalcev. Menda si je v klerikalni stranki tega priučil . . . O izidu cele te zadeve bodemo svoj stopin čas še natanko poročali.

Ogenj. Preteklo sredo zvečer pričelo je v tej Skorbi pri Ptuj goreti. Posestnikoma Črepinko vpraš in Trebulcu je pogorelo troje poslopj. Tudi kakaj mnogo živine, konj, svinj in premičnine je na pogorelo. Škoda je velika. Ptujaska požarna bramba je bila hitro na lici mesta pri rešilnem delu.